

Từ bao ngàn năm, người Tàu cho dân tộc Đại Hán của họ là văn minh nhất,

đất nước Trung Hoa là trung tâm của thế giới, các nước chung quanh là man di, cần phải được người Tàu đô hộ và khai hóa.

Thời lập quốc, đời thời Đại Hùng Vương, theo Việt Kiều u Thuyết ghi chép thì người Tàu gọi người Việt là Man, nghĩa là man di miền rừng, mà cư dân Lạc Việt có trình độ văn minh không thua kém hay còn hơn nước Tàu trong vài lãnh vực. Chẳng hạn, dân Bách Việt đã sớm biết đúc đồng, trồng lúa nước, xâu dồng voi, nên bên hàng loạt tên bồng đờng mà tồn tại trong chiến tranh, áo giáp bồng mây giúp nổi khi lội qua sông mà người Tàu phải học hỏi. Việt Kiều u Thuyết viết: “Man di xưa là nước Nam Việt thời Trần rớt mất, về phép dùng nổi càng giỏi hơn, mới phát tên bồng đờng xuyên qua hàng chướng ngại”.

Vì sống khổ bên nước khốn khổ để y tham vọng bá chủ với nhu cầu mưu mô xâm lược, dân Việt từ ngàn xưa phải uyển chuyển đi phó, khi phải xâu dồng chiến tranh du kích, khi phải dùng tài năng giao tiếp với người nước ngoài.

Chiến tranh xâm lược là hiểm họa của mọi công dân, lịch sử còn ghi lại những lời nói khốn khổ khái quát “Tôi muốn có cơn gió mạnh, đập làn sóng dữ, chém cá tròng kính biển Đông, quét sạch bọn cội rễ của dân ra khỏi nơi đất đai, chẳng thèm biết chuyện người đi cúi đầu công nhận làm thì phải người ta” của bà Triệu u u, hay “Ta thà làm quỳ nước Nam, chẳng thèm làm võng đờng Bắc. Ta đã biết thì có mặt chết mà thôi, can gì mà phải hỏi tội” của Trần Bình Trừng; hay “Nếu bạn học muốn hàng, xin hãy chém đầu thần trần cẩu đã” của Trần Hồng Đạo, hay “Đầu tôi chừa rêu xuồng đờng, xin bạn học đừng lo” của Trần Thị Đệ (Việt Nam Sĩ Lạc, Trần Trừng Kim). Hiếm có bạo lực quỳ không phân biệt tuồng tác, thổi hiên qua sự quy tâm của

các bộ lão trong họ i ngh. Diên Hồng, qua hành động cảm họ n gi c Nguyên mà bóp nát trái cam của c u bé Trần Quốc Tuấn, và ngay c c u bé 3 tu i Phù Đổng Thiên Vương cũng v n mình thành ng i l n đ đ i gi c Ân ra ngoài b c i.

Đ c đ ng tinh thần yêu n c và chính nghĩa bảo vệ t qu c, t tiên ta đã x đ ng chi n tranh chính tr , n c Tàu không có lý do gì đ xâm l c n c ta, nh câu nói kh ng đ nh n n đ c l p c a qu c gia n c Việt c a Lý Thường Kiệt:

*Nam Quốc S n Hà Nam Đ c
Tuy t nhiên đ nh ph n i Thiên th
Nh hà ngh ch l lai xâm ph m
Nh đ ng hành khan th b i h .
(Lý Thường Kiệt)*

hay các câu trong trong bài h ch “Bình Ngô Đ i Cáo” của Nguyễn Trãi,:

....

*Nh n c Đ i Việt ta i tr c,
Việt x ng n n văn hi n đã lâu,
N c non b c i đã chia,
Phong i c B c Nam cũng khác;
T Tr u, Đinh, Lý, Trần; bao đ i xây n n đ c l p;
Cùng Hán, Đ ng, T ng, Nguyên; m i bên hùng c m t ph ng;
Tuy m nh y u có lúc khác nhau,
Song hào ki t th i nào cũng có.*

....

(Trích t Bình Ngô Đ i Cáo của Nguyễn Trãi, b n d ch Ngô T t T).

Ngoài v c c đ ng tinh thần ch ng ngo i xâm qua l i nói hay th v n, và l i h ch, t tiên ta còn x đ ng các chuy n có v th n tho i cho chi n tranh chính tr . Chúng ta ai cũng bi t chuy n Phù Đổng Thiên Vương, chi c n th n trong huy n tho i M Châu Trần Th y, hay vua Lê L i đ c th n Kim Qui trao g m báu (Hải đ c Chuy n Con Rùa). Trong l ch s Việt Nam, cũng còn ghi nh i huy n tho i l ch s khác trong chi n tranh du kích v i quân Tàu đ tranh th s ũng h c a toàn dân.

Lĩnh Nam Chích Quái nói v L c Long Quân, trong đó k : "H dân có v c l i l n ti ng g i Long Quân r ng "B i, b i đầu mà không l i c u chúng con". Long Quân t i ngay. S linh hi n c m ng c a Long Quân, ng i đ i không th l ng n i".

Lý Bí ch ng quân nhà L ng, lên ngôi vào tháng 2 năm 544, x ng Nam Việt Đ , qu c hi u V n Xuân, có nghĩa “ý mong xã t c đ c b n v ng muôn đ i” (Đ i Việt S Ký toàn Th). Nhà L ng c t ng Trần Bá Tiên xâm l c n c V n Xuân. Lý Nam Đ thua và ch y đ n đ ng Khu t Liêu (546), r i ch t đ ó (4/548). Anh c a ông là Lý Thiên B o ch y đ c vào C u Chân, tìm đ ng kh i nghĩa.

Nghe tin Lý Nam Đáng mát, táng Triáu Quang Phác , xáng váng hiáu Triáu Viát Váng, dùng du kích chián tá căn cá Đáng Dá Trách ,thuác Chu Dián (thuác huyán Khoái Châu, Háng Yên bây giá), đánh vái quán Láng. Theo truyán thuyết, Triáu Quang Phác ăn chay, láp đàn cáu đá o á giáa đáng thì tháy Chá Đáng Tá cái ráng hián xuáng cho móng ráng gán trên mũ đầu mâu, nhá đó đánh đầu tháng đó, láy lái thành Long Biên (Hà Nái bây giá). Quán Láng cháy vá Tàu, Triáu Quang Phác làm vua tái năm 571.

Trong lúc đó, theo Viát Đáng U Linh Táp, Lý Thiên Báo cháy đán đáng Dá Năng thuác Cáu Chân, tái nguán con sông Đào giang (Sông Mã?). Ông tháy vùng này xinh đáp, đát đai ráng lán và máu má có nhiáu sán vát, bèn xây mát cái thành á lái đây. Dân chúng nghe tiáng quy tá theo càng ngày càng đông, đác năng lan ra kháp nái xa gán. Đát nác Dá Năng tá đó đác thành láp và Thiên Báo đác tôn làm Đào Lang váng. Khi ông mát năm 555, không có ngái tháa ká, mái ngái bèn tôn tác táng Lý Phát Tá lên thay. Lý Phát Tá rái đáng vá đáng báng. Lý Phát Tá cho con trai là Nhã Lang láy con gái Triáu Quang Phác là Cáo Náng. Nhã Lang láa Cáo Náng đánh cáp móng ráng rái trán vá vái cha máu đem quân đánh Triáu Quang Phác. Năm 571, Lý Phát Tá đem quân đánh úp Triáu Quang Phác, chiám láy cá nác, đóng đô á Phong Châu. Làm vua đác 32 năm thì bá nhà Tùy xâm lăng, diát, và nác ta lái vào tráng đô há cáa Tàu (năm 602).

Truyán thuyết nác Dá Năng táng tá nhá huyán thoái Đào Nguyên cáa Tàu. Ta không biát huyán thoái Dá Năng Đào Nguyên đác chính Lý Phát Tá xá đáng hay là các sá gia đái sau đáa ra đá bián minh cho viác giát Triáu Quang Phác. Tuy nhiên, đây quá là mát bián pháp tuyên truyán háu hiáu nhát. Lý Thiên Báo bá cháy vào ráng núi Cáu Chân và mát tích trong nhiáu năm không có liên lác gì vái vùng đáng báng, và đá Triáu Quang Phác đán đác cháng quân xâm lác. Lý Phát Tá vì váy phái đáa ra mát giái thích nào đó khián cho dân chúng cháp nhán sá chính tháng cáa mình khi chiám lái thành quá cháng quân Tàu cáa Triáu Quang Phác. Mát nái nhá là Đào Nguyên chính là mát nái lý táng, mát thiên đáng nái tiên cánh, khi á đó con ngái không biát chuyán gì xáy ra đái trán thá. Báng cách mô tá khu đáng Dá Năng háu nhá giáng hát Đào Nguyên cáa Tàu, Lý Phát Tá đã kháng đánh Dá Năng và Đào Nguyên đáu là hai nái bên ngoài trán thá và vì váy Ông không biát á trán thá có Triáu Quang Phác đánh đái đác quân Tàu, và khi trá lái trán thá Ông mái là chính tháng đá tháa nghiáp đá váng tá Lý Nam Đáng.

Đá đá phá quan niám là dân Tàu tài giái hán do ngái Hán tuyên truyán, tá tiên ta đã đát ra huyán thoái Lý Ông Tráng, cháng minh ráng dân Viát tài giái hán.

Theo Lĩnh Nam Chách Quái, vào thái An Đáng Váng (257 -205 trác Tây Lách), vua Hùng thá 18, Lý Ông Tráng (tên Lý Thân), á huyán Tá Liêm, là mát ngái kháng lá, có sác mánh phi tháng. Có lán tháy hai con trâu đác đáng húc nhau, ông nháy vào giáa, dùng hai tay, mái tay nám sáng mát con trâu mà kéo ra thát xa. Nhân Tán Tháy Hoàng muán mang quân sang xâm lác, An Đáng Váng bèn mang ông sang cáng nhà Tán đá cáu hòa. Tháy Lý Ông Tráng to lán, kháe mánh, lái giái vá, Vua Tán cho đáu vái các vá sĩ Tàu thì Ông lán lát vát ngái ngái. Tháy Hoàng máng lám phong ông làm chác Tá Lá Hiáu Úy. Ông giúp Tán thôn tính thiên há, láp nhiáu công to, ông đác Tháy Hoàng sai mang quân trán đát Lâm Thao, uy danh láng láy, Hung Nô không dám xâm phám. Sau ông cáo lão vá lái LácViát. Hung Nô lái xâm phám, Tháy Hoàng cho ngái vái ông qua Tàu, ông không cháu trán vào ráng. Tháy Hoàng cho đác

đáng đáng táng cáa ông & ngoài cáa Kim Mã, kinh thành Hàm Đáng, trong báng có chá tráng, cháa đáng cáy chác ngái đá làm chân tay cá đáng. Hung Nô trông tháy táng ông còn sáng, không dám phám bá cõi nác Tán náa. Lý Ông Tráng đáng cángái Tàu tôn thá.

Huyán thoái Lý Ông Tráng không chá đáng & đáy, mà còn tiáp tác nhiáu thá ká sau đó.

Đái Đác Tông nhà Đáng, niên hiáu Trinh Nguyên năm đáu (khoáng thá ká thá 7 sau Thiên Chúa), Tráu Xáng qua Đá Há nác An Nam. Tránh Nguyên đám máng tháy cùng Lý Ông Tráng nói chuyán trá dân, và giáng luán sách Xuân Thu, Tá truyán, nhân đó Tráu Xáng mái hái thăm nhà cũ cáa ông hái xáa. Khi đán viáng thì chá tháy mù khói ngang trái, sông nác mánh máng, ráu phong đáng đá, xanh rái cám hoang, mát mánh nhán ván phát phá trên đám cá thôn hoa ráng. Tráu Xáng mái láp lái đán thá, xáng cao láu lán, rái chuán bá lá vát đám đán tá.

Theo Viát Đái u U Linh Táp, lúc Cao Bián (821-887) đánh nác Nam Chiáu, ông Tráng tháng hián linh trá giúp. Cao Bián láy làm kinh đá, sai thá tráng tu tráng lá hán xáa, và chám khác táng gá son tháp giáng nhá thác mà đám lá vát đán tá, tá đó, háng háa không khi nào hát. Đán này nay thuác huyán Tá Liêm, gán Hà Nái.

Mát nhân vát khác đáng cá Cao Bián cho thá pháng là Cao Lá, ngái Viát mà tá tiên nhiáu đái trác tá pháng bác đán. Chính Cao Lá là ngái làm ra ná thán cho An Đáng Váng. Theo Viát Đái n U Linh Táp, mát đám Cao Bián nám máng tháy Cao Lá đán nói chuyán. Biát ráng Cao Lá bá các Lác táng đám pha nên bá An Đáng Váng giát, Bián hái Cao Lá vì sao lái bá các Lác táng thù ghát đán nhá váy, thì đáng cá Lá cho biát chá vì ông ta là ngái gác pháng bác (tác gác Tàu) cho nên không đáng cá các Lác táng cháp nhán. Cao Bián là mát nhà đáa lý, biát phong tháy, biát làm bùa yám âm binh, dùng âm binh đá phá núi, đào sông, biát cái diáu giáy đi kháp lánh thá Viát Nam trán yám long mách đá váng, đá dân Viát không thángác đáu, mãi mãi làm nô lá cho Tàu.

Đá đá phá lòng đá tin cáa dân Viát vào tài Cao Bián, tá tiên ta đã đát ra huyán thoái Thán sông Tô Lách (Hà Nái) cao tay & ná hán, đá hánh cá tài cán cáa Cao Bián và đó là lý do tái sao Bián phái trá vá Tàu trong thát bái. Theo Lánh Nam Chách Quái và Viát Đái n U Linh Táp, mát buái sáng, Bián ra đáng trên thành, nhìn ra sông Tô Lách tháy mát trán gió lán nái lên, sóng nác cuán cuán, mây trái má mát, có mát đáng nhân đáng trên mát nác, mình cao hai tráng, mác áo vàng, đái mũ táa tay cám hát vàng rác rá trên mát khoáng trái, cháp chán lên xuáng trong không gian. Mát trái lên đán ba con sáo, khí mây ván còn cháa tan. Bián rát kinh đá, muán yám thán. Đám nám máng tháy thán đán bá oá ráng:

“Chá yám ta, ta là tinh Long Đá đáng đáu các đáa linh, ông xây thành & đáy, ta cháa đáng cá gáp nên tái xem đó thôi, ta có sá gì bùa phép”. Bián kinh hãi. Sáng hôm sau, cho láp đàn, niám chú, láy kim đáng thiát phù đá yám. Đám hôm đó sám đáng & má má, gió máa đám đáp, đát trái u ám, thán táng hò reo, kinh thiên đáng đáa. Trong khoánh khác, kim đáng thiát phù bán ra khái mát đát bián thành tro, bay tan trong không. Bián kinh hãi nói ráng: "Xá này có thán linh đá, & lâu chác chuác láy tai vá". Và Cao Bián vái xách khăn gói vá Tàu.

Đúng nhá Cao Bián nói, nác ta có đáa linh, nhân kiát. Nác nào có ý đánh xâm lác

Truy n thuy t l ch s

Tác Giả: Tr n-Đăng H ng & Nguy n Th Kim-Thu
Chúa Nhật, 04 Tháng 9 Năm 2011 20:04

---

n c Vi t, h y đ c l i l ch s các tr n chi n i Chi Lăng c a Lê L i, hai tr n B ch Đ ng Giang c a Ngô Quy n và Tr n H ng Đ o, tr n Đ ng Đa c a Quang Trung đ kh i chu c n i nh c ph i chui vào ng đ ng ch y tr n. Bi n Đông s là m chôn c a quân xâm l c trong t ng lai.

Tài li u trích đ n:

Vi t Nam S L c – Tr n Tr ng Kim

Nhìn l i S Vi t- T ti n s đ n t ch . Ti n s Lê M nh Hùng. T h p xu t b n Mi n Đông Hoa K . 2007.

Tr n-Đăng H ng & Nguy n Th Kim-Thu